

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptic S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus VI. In Epistolam VII. Et In Collectanea Horum Duorum Capitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

RENT me non sine præconio tui quod
DILEXERIM TE. Præterea QUO-
NIAM SERVASTI VERBUM
PATIENTIÆ MEÆ in modico
(numerus quippe gregis tui & poten-
tiae præ cæteris Aſta Ecclesiæ est exi-
guus;) ego SERVABO TE vicissim
in magno; ut non prævaleat tibi deſe-
ctio aliorum & HORA TENTA-
TIONIS super-VENTURA ha-
bitatoribus universi orbis. Veruntamen
tu quoque id QUOD HABES TE-
NE usque ad meum adventum: ut
CORONAM etiam TUAM NE-
MO alias præripiat.

3. Epilogus. Cautioni annexitur Parster-
promissio. QUI VICERIT profili-
gando errores, servaverit ipse verbum
& adduxerit multos per ostium Eccle-
siæ ad veritatem, FACIAM ILLUM
COLUMNAM IN TEMPLO æ-
terno immobilem è loco Beatitudinis,
& celebrem: cui INSCRIBAM hos
titulos ipsimet gloriosos; consors no-
minis DEI; civis NOVÆ JERUSA-
LEM, ejus QUÆ origine suæ ædifi-
cationis DESCENDIT DE COE-
LO A DEO MEO; imitator &
hæres nominis mei novi, quod est JESU
Sancti & Veri Salvatoris animatum.

Benè huic Episcopo Sancto & Vero, qui plenus fiduciâ & zelo animarum servat
verbum ac propagat: servabit illum Deus suus, & aperiet ei ostium conver-
fionis multorum: eritque inter columnas Ecclesiæ nominatissimas. ita tamen
si etiam ipse teneat conſtanter quod habet, ut nemo accipiat coronam ejus.

TRACTATUS VI.

IN EPISTOLAM VII. ET IN COLLECTANEA HO-
RUM DUORUM CAPITUM.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Versu 14.) Et Angelo LAODICIAE Ecclesiæ scribe: Hac dicit:
, Amen, testis fidelis, & verus, qui est principium creaturæ Dei. (v. 15.)
, Scio opera tua, quia neque frigidus es, neque calidus: utinam frigidus
, effes, aut calidus: (v. 16.) sed quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus,
, incipiam te evomere ex ore meo. (v. 17.) quia dicis: Quod dives sum,
, & locupletatus, & nullius ego: & nescis quia tu es miser, & miserabilis,
, & pauper, & cæcus, & nudus. (v. 18.) Suadeo tibi emere à me aurum
, ignitum probatum, ut locuples sis, & vestimentis albis, induaris, &
, non appareat confusio nuditatis tuae, & collyrio inunge oculos tuos, ut vi-
, deas.

deas. (v. 19.) Ego quos amo, arguo, & castigo. Aemulare ergo, & pænitentiam age. (v. 20.) Ecce sto ad ostium, & pulso: si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, intrabo ad illum, & cœnabo cum illo, & ipse mecum. (v. 21.) Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedic cum Patre meo in throno ejus. (v. 22.) Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

§. I.

Epistola septima.

Para-
phrasis
Epistolæ
septimæ.

AD Episcopum qui est de postremo genere Episcoporū: Exordium. HÆC DICIT

Pars pri-
ma.

AMEN, TESTIS FIDELIS ET VERUS, QUI EST PRINCIPIUM CREATURÆ DEI. quasi dicat: Hæc dicit Amen, id est is, qui est Veritas, & contestis ipsemēt veritatis fidelissimus usque ad mortem, auctor renovationis spiritualis & principium omnis novæ creaturæ quæ sit inter ele-
tas Dei.

Pars se-
cunda.

2. Narratio. Annuntio tibi OPERA TUA & teponem, cùm sis adscitus inter Spiritu ferventes (Rom. 12, v. 11.) cui optabilius esset frigere prorsus, id est sentire quod es manifeste impius; fortassis enim per antiperistasis accenderetur in te scintilla reliqua fidei, & gratia mea excitareris ad calorem: jam vero sicut aqua tepida creat ori humano, sicut mihi naufragium, vobitum, & horrorem. Jamque in statu es desperatiore: nam, ut per servum meum S. Gregorium scribam olim parte tertia curæ Pastoral. cap. 1. admonit. 35. sicut ante teponem frigus sub spe est

(qui adhuc, ait Gregorius, in peccatis est. conversionis fiduciam non amisit:) ita post frigus tepon in desperatione. Quo in statu, quid palpatे quasi aliter LOCUPLETATUM & felicem. nescius trilicis miseria tuæ (S. Greg. 34. mor. cap. 3.) PAUPER enim es qui non comparas tibi veras divitias, quod est divitiae fieri in bonis operibus, 1. Tim. 6. v. 18. ET CÆCUS, quia nec istud quidē agnoscis: ET turpiter NUDUS atq; expositus confusione pro die Judicij & æternitate, quia non habes vestem nuptialem, nedum Episcopalem, tu qui intrasti ut discumbas inter Episcopos! MISER tibimet, com-MISERABILIS autem mihi! SUADEO adversus paupertatem tuam, ut emas A ME AURUM Sapientiae & initium ejus Timorem Domini qui sit probatissimus tanquam IGNIS. age, absque argento tuo & absq; ulla commutatione digna Isai. 55. v. 1. sed tamen eme; pretio quod tibi assigno meritorum meorum (negue enim pretium, ait S. Ambr. l. de Joseph Patriarcha, quæsivit à nobis, qui pro nobis pretium sanguinis,

E 2 nns,

mis sui solvit.) deinde adversus nuditatem tuam auctor sum tibi ut recuperes & INDUARIS VESTIMENTIS ALBIS, stolâ gratiæ, & charitate quæ operit multitudinem peccatorum 1. Pet. 4.v.8. Denique in remedium cœtitatis tuæ, ut affuescas inungere te COLLYRIO meditationis novissimorum tuorum, quod est medicamentum contra lippitudinem; quia punget eductis lachrymis & purificabit OCULOS mentis, quibus VIDEAS periculum in quo versaris & evadas. Porrò sicut EGO ferveo amore tui & zelo salutis ex quo te ARGUIO, ET paternè (græcè, πατέρω) tanquam filium CASTIGO: ita ÆMULARE tu quoque & vicissim responde meo amori: POENITENTIAM AGE, incipe: imposterum autem, quod mo-

net' Apostolus meus 1. Thess. 5. v. 15: Spiritum noli extinguere, quod fit dum intepescis. Ecce enim per has inspirationes PULSO ad cor; & offero me, intraturum, ad te per amicitiam meam, hospitem tuum: invitoque tanquam ad epulas sic ad fervorem, ad alacritatem, & lætitiam intimam; cœnaturum unâ mecum SI obedieris & APERUERIS, ut es liberi arbitrii, JANUAM cordis parati.

3. *Epilogus.* Præter minas evomendi, quas initio annuntiaverat, & spem gratiæ, promittit adhuc: qui vicerit tempore & acediam, faciam cum requiescere à laboribus suis & considerare MECUM IN THRONO MEO, sicut me Pater, post sudorem & partam victoriam, sedere secum fecit & quiescere.

Parster-
via.

Væ tepido qui non est Amen, id est, verus ac fidelis Ecclesiasticus, aut Præful: qui cùm ingesserit se: in Clerum, contentus locupletatione reddituum Ecclesiasticon, inidoneus officio aut Prælaturæ demandatae, velut nautea est in navi Clericorum, & Christo vomitus. De his S. Gregor. Nazianz. apologet. 1. Aliorum me pudet: illotis ut dici solet manibus, profanisque animis, in sanctissima mysteria se ferunt, ac, priusquam dignisunt qui ad sacrâ propius accedant, sacrarium ipsum affectant: pietate miseri, dignitatis splendore infelices. Hæc & plura Nazianzenus. Ex verbis Christi optabile fuit, talem miserum remansisse in numero Laicorum! immò & in horum serie inter frigidos! quibus remissius futurum est multò coram Judice.

§. II.

Finalis admonitio in singulis Epistolis: qui habet aurem, audiat &c.

Sub finem singularum Epistolarum graphicè additur sententia,

tia, quā tria significantur: 1. de auditu: 2. de Spiritu dicente: 3. de Ecclesiis.

Audiat: PRimum est de audiendo. QUI HABET (inquit) AUREM, AUDIAT. Rom. 10. v. 17. vox est Apostoli, *Fides ex auditu*: ergo cui fides est Christiana, illi datum fuit organum auditus, quod est auris audiendi, Matth. 13. v. 9. refert, ut anima illo utatur organo quod habet à Dō & audiat.

Quid Spiritus dicat: Alterum est de SPIRITU. Ostenditur quas Christus dictavit semel Epistolas Joanni, à Spiritu sancto dicendas ac diffundendas esse longè latēq;: esse illas plenas Spiritu Christi: & ad conservandum augendūmque Spiritum dirigi.

Ecclesiis. Tertium est quod adjungitur: dici ECCLESIIS. quo dicto significatur, statum Ecclesiæ cujusque connexūm esse cum statu sui Episcopi. Ille Caput est Corporis, quod pars est regi à capite, atque accipere ab illo influxum & operationes spirituum. Sponsus est desponsatae sibi à Dō, quae illi adhaeret. Pastor est à quo gressus, qui divinitus ei creditus est, dicitur. Caput, non sine corpore: Sponsus non est sine sponsa: Pastor non sine grege. Laus unius est decus alterius: Vitium illius est dedecus corporis, sponsæ, gregis.

Tum quia Ecclesia est in Episcopo: Ut igitur censeatur Ecclesiis scriptisse, ad hoc duxit sufficere nominatos abs se fuisse Episcopos. Ecclesia (ita S. Cyprianus lib. de unit. Eccl.) est in Episcopo. Confidit Deus fore ut corpus suum alat, sponsam regat, gregem pascat. Confidit fore ut consideret

utique quid nominis gerat, & quid loci occupet. *ideò dictus est Episcopus*, ait S. Aug. in psal. 126. quia super-intendit, quia desuper videt: quomodo enim vintori altior sit locus ad custodiendam vineam, sic & Episcopis altior locus factus est. Confidit fore ut qui est Doctor Ecclesiæ, imbuat eam doctrinâ sibi dictatâ: fore ut qui est Stella, illuminet eam ac vegetet: fore ut si qui est Angelus ei assignatus, præcedat populum Israël, ita ut seipsum præbeat exemplum bonorum operum, Tit. 2. v. 7. & præcipiat aliis ut irreprehensibiles sint, 1. Tim. 5. v. 7.

Tum quia penes Ecclesiam est præficere Episcopos. Alio præterea ex capite oritur protestatio, dici Ecclesiis: & hæ provocantur ad audiendum Spiritum DEI: quia videlicet penes Ecclesiis electio sit Episcoporum idoneorum. Magnus profecto & propheticus clamor cautionis inest verbis illis tantâ cum emphasi prolati, toties repetitis, & ad Ecclesiis pos. singulas prænominatas! quarum aures est necesse velut tonitruo feriri ad illud fulmen à filio tonitrui septies editum: *qui habet aurem audiat quid Spiritus dicit Ecclesiis*. Jam enim tot saeculis quicunque audit & attendit quid his acciderit Ecclesiis vitio ac schismate Præsulum suorum, tinniunt ambæ aures ejus: tinnitus merito majore in auribus nostratrum quam fuerit summi Sacerdotis veteris 1. Reg. 3. v. 11.

Tonet hoc in auribus Ecclesiistarum, & Cleri; his enim dicitur: hos esse reos, & horum fieri incuria si quis eligatur

aut præficiatur haud idoneus Episcopus, is qui suæ ruinæ totam suam involvat Ecclesiam. Gemit super his Episcopis simul & Ecclesiis Archiepiscopus Cardinalis Bellarminus, nostrâ memorâ, lib. de gemitu col. cap. 5: *Origo enim malorum est*, inquit, *quod Episcopi aliqui (semper enim excipio, inquit, bonos, qui nunquam in Ecclesia universaliter desunt) non speculantur; vel speculantur quidem, sed agros & vineas & horros, vel quomodo possint redditus Ecclesiasticos maiores facere, vel domum suam ornare egregiâ supellectile, vel propinquos angere divitii, vel ascendere ipsi ad gradus altiores, quid igitur mirum est, si Ecclesia eorum tota sylvestrunt!* Tanti hæc res fuit ponderis & curæ universo Concilio Tridentino, ut admonuerit Clerum; unâque de omnibus & sin-

gulis qui ad promotionem præficiendarum operam tuam præstant, prouinciaverit less. 24. de ref. cap. 1: *mortaliter peccare; nisi quos DIGNORES & Ecclesiæ MAGIS utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exgentibus meritis, præfici diligenter curaverint.* & in fine capit. 1: *nihil magis Ecclesia Dei necessarium, quam ut BEATISSIMUS ROMANUS PONTIFEX bonos maximè atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat: idque è magis, quod OVIUM Christi SANGUINEM, QUAE ex malo negligentium & sui officii immemorium Pastorum regimine PERIBUNT, Dominus noster JESUS CHRISTUS DE MANIBUS EJUS sit requisitus!*

§. III.

Colliguntur fragmenta Epistolica.

Coacervemus simul: primò vitia quæ reprehenduntur. secundò, minas. tertio, promissa quæ prophetantur.

Vitia.

1. **V**itio est primam Charitatem reliquisse: retinere eos qui palam fovent hærefes: permittere seductionem in doctrina vel moribus: obdormisse quasi mortuum; nec inventi opera plena: etiamsi perfectus sit, non tenere quod habet: esse tepidum.

Minæ.

2. Mala auguria pravæ administrationi per Episcopos:
Cap. 2. V. 4. habeo adversum te &c.
memor esto itaque unde excideris.

V. 5. veniam tibi & movebo Candlabrum tuum de loco suo.

V. 16. pœnitentiam age; si quod minus, venio tibi citè & pugnabo &c.

V. 20. habeo adversus te quia permittis.

Cap. 3: V. 3. si ergo non vigilaveris, veniam ad te tanquam fur.

V. 16. incipiam te evomere ex ore meo.

V. 17.

Promis-
sio.

V.17. es miser & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. suadeo &c.
3. Promissa administrationi præclaræ Episcopi :

Si profitit in Charitate prima, vel eam citò recuperat per pœnitentiam : si fidelis usque ad mortem in tentatione : si extirpat hæreles; & antevertit seductionem : si custodit illud Apostoli, Tu verò vigila, opus fac Evangelistæ, ministerium tuum imple, 2.Tim.4.v.5. si Zelus habet observationis verbi & conversionis animarum : si est fervidus, si bonus æmulator, si pulsantis Dei vocem audit & cor totum appetit :

Manet illum merces hujus & alterius vitæ : cuius utriusque tanta est dulcedo, tantum decus & majestas, atque ubertas tanta, ut unico nomine vel conceptu humano non possit exprimi. ideo conglobantur multa :

Cap.2.V.7. dicitur lignum vitæ :

V.10. Corona vitæ: *corona*, ei qui legitime certaverit : *vitæ* autem, non corruptibilis sed immarcessibilis gloriae.

V.11. immunitas à morte secunda.

V.17. manna absconditum: calculus candidus: nomen novum.

V.26. & 27. potestas super gentes.

V.28. Stella matutina.

Cap.3. V.3. vestiri albis; & de Libro vitæ indelebilem esse.

V.12. censeti Columnam in Templo æterno.

V.20. cœnare cum Christo:

V.21. in throno assidere Christi, omnium Episcopi.

Hactenus de Epistolis : quarum scopus fuit cavere Præstilibus & Ecclesiæ pistola-DEI: abstrahere à vitiis, excitare ad profectum, metum & spem injicere futurorum; maximè vicinore nunc adventu Domini & fine mundi. Ad eundem finem tota dirigitur Apocalypsis sequens. excitat enim atque incitat Sessio DEI & confessio Seniorum in throno, Agnus occisus, multi modi majestas, applausus sanctorum animalium, Angelorum, & Beatorum: gloria palmatorum Martyrum, cantantium Virginum, & damnatio reproborum &c. Huc spectatur per mulierem qua habet sub se Lunam, & per insidias draconis devoraturi: per Bestias & persecutions futuras, ac militiam usque in finem cum triumpho: per interitum Babylonis, pseudoprophetæ & draconis: per Jerusalem cœlestem, nova omnia, ducatum Agni ad vitæ fontes aquarum & fluvii
ac ligni vitæ gustum
perpetuum.

* * *

TRACTA-

